

stændig loyal Maade, vi her ere optraadte paa, og naar det ærede Medlem vil paa-staa noget andet, er den Tale, han fører, ikke Sandhed.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Det er aldeles ikke rigtigt, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds overfor hvert enkelt Forslag har taget sit Forbehold, det var netop det, han undlod at gøre. Vi sad i Finanslovkommissionen og tiltraadte de enkelte Forslag, ofte paa det ærede Medlems Forslag og paa hans Anbefaling, uden at det ærede Medlem tog Afstand — han kunde fornuftigvis heller ikke i Finanslovkommissionen tage Afstand fra de enkelte Forslag samtidig med, at han selv stod og anbefalede dem. Det, det ærede Medlem gjorde, var, at han paa Kommissionens sidste Dag overraskede os med at tage et Forbehold saa vidtrækkende, som ingen kunde ane før det Tidspunkt. Det bliver det ærede Medlem nødt til at lade staa.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Til min store Overraskelse hører jeg, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) ikke blot kender, hvad jeg har sagt i sin Tid med Hensyn til Formuebeskatningen, men ogsaa kender mine korte Bemærkninger i den Sag. Jeg skal erindre om, at jeg i mine korte Bemærkninger i den Sag overfor det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) har oplyst netop det, som jeg læste op før, nemlig at jeg ikke har taget Stilling. Det forekommer mig da, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har vist, at han ikke blot synger tidt og synger meget, men navnlig gør det, som han selv talte om før: synger falsk.

A. C. Meyer: Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) for stillede det Spørgsmaal til Socialdemokratiet, om det stod paa den lovlige Ordens Standpunkt, antager jeg, at det ærede Medlem vilde have Spørgsmaalet udvidet saa meget, at han kunde faa at høre fra vor Side, om vi i det hele respekterede Loven. Thi det kan vel ikke være det ærede Medlems Mening blot at faa at vide, om

det, der passerede paa Frederiksberg, skulde være en Maalestok for, hvorvidt vi stod paa den borgerlige Ordens Standpunkt eller ikke. For saa vidt det ærede Medlem har spurgt i omfattende Forstand, vil jeg sige til ham: Jeg er ikke klogere, end at der findes intet bedre Ordensparti end Socialdemokratiet. I det Øjeblik man stræber efter at tilvejebringe de bedst mulige Vilkaar for Mennesker, og i det Øjeblik man har sat den almindelige Valgret i Spidsen for sit politiske Program, kan jeg ikke se rettere, end at man absolut er Ordensmænd. Men for den Sags Skyld kunde jeg have Lyst til at sige, at de ofte brugte Ord: Lov er Lov, og Lov skal holdes, vistnok burde have en Omskrivning, saa de kom til at lyde: Lov er og Lov, og med Lov skal Lov brydes. Hvis man vil forandre Loven, gør man det ved Hjælp af en ny Lov. Det er jo ikke noget forkasteligt eller utilladeligt, og det, vi stræbe efter, er, hvis vi finde Love, som ikke du, at erstatte dem med andre Love gennem den Magtstilling, vi opnaa i Befolkningen. Man kunde i øvrigt, hvis man skal nærmere ind paa denne Sag, meget godt tillade sig at pege paa, hvad der historisk er sket. Man kunde pege paa, hvorledes der i sin Tid er blevet appelleret til Fortvivlelsens Selvhjælp af Folk, der vare Forgængere for Højre. Man kunde pege paa Provisorieaarene. Man kunde i det hele taget fremdrage adskilligt, der vidner om, at naar et Parti ikke har følt sig tilfreds med de sociale eller økonomiske Forhold i Landet, har det altid stræbt efter at faa dem forandrede, og de, der have siddet ved Magten, have saamænd ikke altid været den lovlige Ordens Forkæmpere.

Der var i øvrigt i det ærede Medlems Tale, som jeg naturligvis ikke har til Hensigt at opholde mig synderligt ved — jeg nævner det kun i Forbigaaende —, adskilligt, som var ganske interessant ogsaa for den, der fra et socialdemokratisk Standpunkt stræber at tilvejebringe andre og bedre Forhold end dem, vi leve under nu, rent økonomisk talt. Devisen for hele vor Lovgivning i Vinter synes jo at være: Mere Skat og mere Sparsommelighed. Nu er det ganske vist, at nye Skatter maa i mangfoldige Tilfælde siges at være en Nødvendighed for et Samfund, der ikke har Ligevægt i sit Regnskab. Men det er ikke enhver Form for Skat, man saadan uden videre kan billige, og vi have for vort Vedkommende haft Lejlighed til at pege paa, hvorledes vi have stillet os gennem alle Aarene, og vi staa endnu den Dag i Dag